

ματώδους κορμού της. Σκότος διεχύθη περίξ καὶ μόνον ἡ
μικρὰ κανδήλα παραπλεύρως φωτίζει τὸ μυστηριῶδες τῆς
κόρης λίχνον καὶ ἀκτὺς μελιχρὰ ἀντανακλᾶται ἐπὶ τῶν ἀπα-
λῶν παρειῶν της, ἐφ' ὧν γελαῖ ὁ ἔρως, ὁ θεὸς τῶν ὀνείρων της.

Ἡ κόρη κοιμᾶται !

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Σ ΤΗΝ Α. Ω.

Σπυρίδωνι Κλάδῃ

ΤΟΝ ποιητὴ π' ἀγάπησες
Ποτὲ μὴ λησμονήσης,
Μὴ τ' ἀρνηθῇς μιὰ λέξι σου,
Μιὰ φλογερὴ ματιά·
Ἔρμος ἔς τὴ γῆ τὸ δύστυχο
Ποτὲ μὴ τὸν ἀφίσης,
Τὸ μέτωπό του φίλησε
Καὶ σφίξε τον θερμά.
Δὲ θὰ πεθάνῃ ἡ ἀγάπη σου,
Γλυκάδα θὲ νὰ χύνη,
Θὰ λάμπῃ τὸ χαμόγελο,
Τὸ μάτι τὸ γλυκό.
Δὲ ξέρεις πῶς τὸ βλέμμα σου
Θὰ γείνῃ εὐθύς ρουμπίνι·
Καὶ τὸ φίλί σου, κόρη μου,
Διαμάντι φτερωτό.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ